

Ny Bokin'i Daniela — Isa Faha-Valo Ambin'ny Folo amby Zato

Ny Fampitandremana Ara-paminaniana ho an'i Jerosalema: Fanehoana an'ohatra ny Zava-mitranga amin'ny Andro Farany

Jeff Pippenger
2024-03-05

Ny fito taona fampitandremana hatramin'ny taona 63 ka hatramin'ny taona 70, izay nambaran'ilay lehilahy izay niakatra sy nidina teny an-dalamben'i Jerosalema, nilaza ny loza hanjo ny tanàna, dia efa nanehoana tandindona mialoha tamin'ilay fampitandremana nomena an'i Jerosalema nandritra ny telo taona sy tapany, voalohany tamin'ny asam-panompoan'i Kristy, ary avy eo telo taona sy tapany tamin'ny asam-panompoan'ny mpianatra. Efa nofaritan'ireo lahatsoratra teo aloha fa nety ho tonga tamin'ny fotoana teo amin'ny hazo fijaliana ny fandravana an'i Jerosalema, na tatỳ aoriana tamin'ny fitoraham-bato an'i Stefana, saingy ny fahari-pon'Andriamanitra no nampihantona ny fitsarany tamin'ny tanàna sy ny vahoaka.

“Ary na amin'izay hianjerany no hanorotoroany azy ho vovoka.” Tsy ho ela dia hahita ny tanànany sy ny fireneny ringana ny vahoaka izay nandà an'i Kristy. Ho potika ny voninahiny ka hiparitaka tahaka ny vovoka eo anoloan'ny rivotra. Ary inona no nandringana ny Jiosy? Ilay vatolampy izay, raha mba nanorina teo amboniny izy, no ho fiarovana azy. Ny fahatsaran'Andriamanitra nohamavoina izany, ny fahamarinana nolavina, ny famindram-po noheverina ho tsinontsinona. Nijoro nanohitra an'Andriamanitra ny olona, ka izay rehetra tokony ho famonjena azy dia nivadika ho fandranganana azy. Izay rehetra notendren'Andriamanitra ho amin'ny fiainana dia hitany fa tonga ho amin'ny fahafatesana. Tafiditra tao amin'ny fanomboan'ny Jiosy an'i Kristy ny fandranganana an'i Jerosalema. Ilay ra nalatsaka teo Kalvary no vesatra nampilentika azy ireo ho amin'ny faharavana amin'ity fiainana ity sy amin'ny fiainana ho avy. Toy izany koa no hiseho amin'ilay andro lehibe farany, raha hihatra amin'ireo nandà ny fahasoavan'Andriamanitra ny fitsarana. Kristy, ilay vatolampin'ny fahatafintohinany, dia hiseho amin'izany aminy toy ny tendrombohitra mpamaly faty. Ny voninahitry ny tavany, izay fiainana ho an'ny marina, dia ho afo mandevona ho an'ny ratsy fanahy. Noho ny fitiavana nolavina sy ny fahasoavana nohamavoina dia ho levona ny mpanota.

“Tamin'ny alalan'ny fanoharana maro sy fampitandremana naverimberina no nanehoan'i Jesosy izay ho vokatra hanjo ny Jiosy noho ny fandavany ny Zanak'Andriamanitra. Tamin'ireo teny ireo dia niresaka tamin'ny olona rehetra amin'ny vanim-potoana rehetra izay mandà tsy handray Azy ho Mpanavotra azy Izy. Ho azy ireo ny fampitandremana rehetra. Ny tempoly voaloto, ny zanaka tsy nanaiky, ny mpiasa mpamboly sandoka, ny mpanao trano mpaniratsira, dia samy manana izay mifanandrify aminy eo amin'ny fanandraman'ny mpanota rehetra. Raha tsy mibebaka izy, dia ho azy ny loza izay efa nasehon'ireny mialoha.” The Desire of Ages, 600.

Ny fe-potoana fito taona izay nanambaran'io lehilahy io fanambarana tamin'i Jerosalema dia nozaraina, tamin'ny fahirano voalohany, ho vanim-potoana roa mitovy, samy roa arivo sy enimpolo amby roa zato andro. Ireo fito taona ireo dia naneho ny fandravana an'i Jerosalema, ary ireo fito taona tamin'ny asa fanompoan'i Kristy sy ny mpianatra dia naneho ny fiandohan'ny fandravana an'i Jerosalema, ary Jesosy mandrakariva no mampiseho ny farany amin'ny alalan'ny fiandohana. Ireo fito taona ireo koa dia nanehoana mialoha tamin'ny alalan'ireo “fotoana fito” namely ny fanjakana avaratra, izay nozaraina ho vanim-potoana roa mitovy, samy enimpolo amby roan-jato sy arivo taona.

Rehefa averin'i Roma maoderina indray ny tantaran'i Roma jentilisa sy papaly tamin'ny fanitsakitsahany an'i Jerosalema ara-bakiteny sy ara-panahy, ary rehefa averin'i Roma maoderina indray ireo tantara roa momba ireo fe-potoana roa fampitandremana nomen'ilay lehilahy hatramin'ny taona 63 ka hatramin'ny taona 70, ary rehefa averin'i Roma maoderina indray ny tantara asehon'ireo fe-potoana roa izay nidiran'i Kristy sy ny mpianatra nivoaka sy niditra tao Jerosalema nandritra ny telo taona sy tapany, dia haseho ireo fe-potoana roa miavaka, na dia amin'ny andro farany aza, “tsy hisy fotoana intsony.”

Ny farany amin'ireo fe-potoana roa ireo dia ny roa amby efapolo volana ara-pamantarana, izay hanatanterahan'i Roma ankehitriny ny fanenjehany farany ny mahatoky, raha vao sitrana ny feriny mahafaty amin'ilay lalàn'ny Alahady izay ho avy tsy ho ela. Io roa amby efapolo volana ara-pamantarana io no faharoa amin'ireo fe-potoana roa, ary io no fe-potoan'ny fitsarana fanatanterahana an'i Roma ankehitriny. Io fe-potoana io dia ialohavan'ny fitsarana famotorana ny velona ao amin'ny Advantisma Laodiseana.

Ilay lehilahy izay nanambara ny fampitandremana tamin'i Jerosalema ara-bakiteny dia maty nandritra ny fahirano nataon'i Titosy. Tsy maty tamin'ny fandravana izy, fa nandritra ilay fahirano nialoha ny fandravana, satria tsy nisy na dia Kristianina iray aza maty tamin'ny fandravana an'i Jerosalema.

“Nandritra ny fito taona dia nisy lehilahy iray tsy nitsahatra niakatra sy nidina teny an-dalamben'i Jerosalema, nanambara ny loza hanjo ny tanàna. Na andro na alina dia nihira ilay fisaonana mahonena izy hoe: ‘Feo avy any atsinanana! feo avy any andrefana! feo avy amin'ny rivotra efatra! feo manohitra an'i Jerosalema sy manohitra ny tempoly! feo manohitra ny mpampakatra sy ny ampakarina! feo manohitra ny vahoaka manontolo!’—Ibid. Nogadraina sy nokapohina io olona hafahafa io, nefa tsy nisy fitarainana nivoaka avy tamin'ny molony. Raha nisy faniratsirana sy fampijaliana natao taminy dia izao ihany no navaliny: ‘Loza, loza ho an'i Jerosalema!’ ‘loza, loza ho an'ny mponina ao aminy!’ Tsy nitsahatra ny antso fampitandremany mandra-pahafaty azy tamin'ilay fahirano izay efa nambarany mialoha.” *The Great Controversy*, 29, 30.

Nodimandry tao anatin'ilay fahirano ilay lehilahy, nefa tsy tamin'ny fandravana farany; ary ny fandravana farany dia maneho ny famaranana ny fotoam-pitsarana sy ireo loza fito farany. Koa izany lehilahy izany dia tandindon'ny hafatra hialana an'i Jerosalema tamin'ny fahirano voalohany. Dia nandositra ny Kristiana tamin'izany, ary tao anatin'ny telo taona sy tapany voalohany, ilay lehilahy dia tandindon'ny antokon'olona izay tsy maty tao Jerosalema; ary tao

anatin'ny telo taona sy tapany faharoa dia tandindon'ireo Kristiana farany izay maty alohan'ny famaranana ny fotoam-pitsarana izy. Tamin'ny vanim-potoana voalohany dia manondro ireo iray hetsy sy efatra amby efapolo arivo izy, ary tamin'ny vanim-potoanan'ny telo taona sy tapany faharoa dia maneho ny vahoaka betsaka izay maty nandritra io vanim-potoana faharoa io izy.

Ny hafatry ilay lehilahy dia voarakitry ny mpahay tantara, ary nascho tamin'ny feo enina izany. Rehefa nogadraina izy tamin'ny farany, ny hafany fahafito sady farany dia ny hoe: “loza, loza” ho an'i Jerosalema sy ny mponina ao aminy. Ny “feo” voalohany voarakitra dia “feo avy any atsinanana,” ary ny hafany farany dia “loza.” Ny singa voalohany amin'ny hafany sy ny singa farany amin'ny hafany dia ilay tandindona ara-Baiboly izay misolo tena ny Silamo, satria ny Silamo no zanaky ny “atsinanana” ao amin'ny Baiboly, ary izy ireo dia asehon'ny “rivotra avy any atsinanana.” Ny famerimberenana indroa ny teny hoe “loza” ao amin'ny hafany farany dia maneho ny faran'i Babilona Moderina, rehefa miantso in-telo ny mpanjakan'ny tany hoe: “Indrisy, indrisy izany tanàna lehibe izany.” Ny teny Grika nadika hoe “indrisy” ao amin'ireo andininy telo ao amin'ny Apokalypsy toko fahavalo ambin'ny folo dia nadika hoe “loza” ao amin'ny toko fahavalo, andininy fahatelo ambin'ny folo.

Ary nijery aho, ka nandre anjely iray nanidina teo afovoan'ny lanitra, nanao tamin'ny feo mahery hoe: Lozabe, lozabe, lozabe ho an'ny mponina etỳ ambonin'ny tany noho ny feon'ny trompetra sisa, izay hotsokan'ireo anjely telo mbola tsy nitsoka! Apokalypsy 8:13.

Ny fanambaran'ilay lehilahy hoe: “loza, loza,” dia maneho ny fampiharana in-telo ny loza telo, satria ireo singa ao amin'ny Loza voalohany, atambatra amin'ireo singa ao amin'ny Loza faharoa “tsipika an-tsipika,” no mamantatra ireo singa ao amin'ny Loza fahatelo, tahaka ny anehoan'ireo fanehoana in-telo hoe: “indrisy, indrisy” ataon'ireo mpanjakan'ny tany ao amin'ny toko fahavalo ambin'ny folo ny Loza fahatelo, araka izay efa naorin'ny Loza voalohany sy faharoa. Ny fiandohana sy ny fiafaran'ny hafatr'ilay lehilahy dia naneho an'ohatra ny hafatry ny finoana silamo momba ny Loza fahatelo.

Ny fanehoana voalohany ny hafany dia feo avy tany amin'ny “atsinanana”, ary ny “atsinanana” dia tandindon'ny finoana silamo, kanefa izy koa dia famantarana ilay anjely mpamehy tombo-kase izay miakatra avy any atsinanana.

Ary rehefa afaka izany zavatra izany, dia hitako ny anjely efatra nitsangana teo amin'ny vazan-tany efatra, nihazona ny rivotra efatra amin'ny tany, mba tsy hisy rivotra hitsoka amin'ny tany, na amin'ny ranomasina, na amin'ny hazo akory aza. Ary hitako ny anjely iray hafa niakatra avy any atsinanana, nitondra ny fanombohan-kasen'Andriamanitra velona; ary niantso tamin'ny feo mahery izy tamin'ireo anjely efatra, izay nomena hanimba ny tany sy ny ranomasina, nanao hoe: Aza manimba ny tany, na ny ranomasina, na ny hazo, mandra-pamehezantsika tombo-kase eo amin'ny handrin'ny mpanompon'Andriamanitsika. Ary reko ny isan'izay voaisy tombo-kase; dia efatra amby efapolo sy iray hetsy no voaisy tombo-kase, avy amin'ny firazanana rehetra amin'ny zanak'Isiraely. Apokalypsy 7:1–4.

Ao amin'ny tantaran'i Elia teo an-tendrombohitra Karmela, raha nijery nankany amin'ny ranomasina izy ka nahita rahona, dia niatrika niankandrefana izy; fa ny tendrombohitra Karmela

dia miorina eo akaikin'ny Ranomasina Mediteranea.

Ary tamin'ny fanindiminy fahafito dia hoy izy: Indro, misy rahona kely miakatra avy amin'ny ranomasina, tahaka ny felatanan'olona. Dia hoy izy: Miakara, lazao amin'i Ahaba hoe: Omano ny kalesinao, ka midina, fandrao sakanan'ny ranonorana ianao. 1 Mpanjaka 18:44.

I Elia dia nety niatrika niankandrefana, tany amin'ny lalana mankany amin'ny Ranomasina Mediteraneana. Ao amin'ny toko faharoa ambin'ny folo ao amin'ny Lioka, i Kristy dia miresaka ny amin'ny hafany ho hafatry ny fisarahana.

A ataonareo va fa tonga Aho hampisy fihavanana etỳ ambonin'ny tany? Lazaiko aminareo hoe: Tsia; fa fampisaraham-bazana no entiko. Fa hatramin'izao dia hisy dimy ao an-trano iray ka hisara-bazana, telo hiady amin'ny roa, ary roa hiady amin'ny telo. Ny ray hisara-bazana amin'ny zanaka lahy, ary ny zanaka lahy amin'ny ray; ny reny amin'ny zanakavavy, ary ny zanakavavy amin'ny reny; ny rafozambavy amin'ny vinantovavy, ary ny vinantovavy amin'ny rafozambavy. Ary hoy koa Izy tamin'ny vahoaka: Raha mahita rahona miakatra avy any andrefana hianareo, dia avy hatrany no ilazanareo hoe: Ho avy ny ranonorana; ary dia tonga izany. Ary raha mahita ny rivotra avy any atsimo mitsoka hianareo, dia hoy hianareo: Hisy hafanana; ary dia tanteraka izany. Ry mpihatsaravelatsihy, hainareo ny mamantatra ny toetry ny lanitra sy ny tany; koa nahoana no tsy hainareo ny mamantatra izao andro iainana izao? Lioka 12:51–56.

Ny hafatry ny iraka ho an'i Jerosalema dia mitondra ny sonian'i Alfa sy Omega, satria ny fiandohana sy ny fiasarana no manondro ny Silamo amin'ny Loza fahatelo, ary miaraka amin'ny feon'ny “atsinanana” dia manondro miaraka ihany koa ny hafatry ny Silamo ho hafatra fanisiana tombo-kase izany. Ny “feo faharoa” avy any amin'ny “andrefana” dia manondro ny ranonorana farany, izay ilay ranonorana am-parany, ary ny mpaminany rehetra dia miresaka ny andro farany. Ny hafatry ny “andrefana” dia tandindon'ny hafatry ny ranonorana farany, izay miteraka sokajin'olona mpivavaka roa. Ny sokajy iray dia tsy mahafantatra ny hafatry ny ranonorana farany satria izy ireo “tsy mamantatra izao andro izao.”

Ny singa manaraka amin'ny hafatry ny iraka dia ny feon'ny “rivotra efatra”, izay sady hafatry ny fanisiana tombo-kase no hafatry ny soavaly tezitra an'ny Islamo, araka ny asehon'ny Loza fahatelo. Ny singa manaraka dia manohitra an'i Jerosalema sy ny tempoly, ka izany no mamantatra ny hafatry ny mpaminany rehetra izay manondro antokon'olona iray izay avela handalo fotsiny, satria tsy tamin'i Kristy no nanorenany ny fitakiany famonjena, fa tamin'ny tempoly sy tamin'ny lova maha-vahoaka voafidin'Andriamanitra azy. Ireo no olona manerana ny tantara masina izay aseho ho mitory hoe: “Ny tempolin'i Jehovah, ny tempolin'i Jehovah izahay.” Ny hafatra manohitra an'i Jerosalema sy ny tempoly dia ny hafatry ny Laodikia.

“Tsy ilaina ny gaga raha tsy velomin'ny herin'ny Fanahy Masina ny fiangonana. Lehilahy sy vehivavy no manilika ny toromarika nomen'i Kristy. Fahatezerana sy fitiavam-bola no mahazo ny fandresena. Feno faharatsiana ny tempolin'ny fanahy. Tsy misy toerana ho an'i Kristy. Ny olona manaraka ny lalan-dratsiny manokana. Tsy mety mihaino ny tenin'ny Mpamonjy izy. Manolo-tena ho amin'ny tñany ihany izy, ka mandà ny fananarana sy ny fampitandremana,

mandra-pialan'ny fanaovan-jiro eo amin'ny fitoerany, ary ny fahafahana manavaka ara-panahy dia afangaron'ny hevitra olombelona. Na dia tsy ampy eo amin'ny fanompoana aza izy, dia manamarina ny tenany ka manao hoe: 'Tempolin'i Jehovah, Tempolin'i Jehovah izahay.' Avelany ny lalàn'Andriamanitra mba hanarahana ny hazavan'ny sainy an-tsaina." Review and Herald, 8 Aprily 1902.

Avy eo dia nasandratr'ilay iraka ny feon'ny hafatra fampitandremany hamelezany ny mpampakatra sy ny ampakarina, ho tandindon'ny fomba fiasa hoe "tsipika eo ambonin'ny tsipika," fa ny tsipika ara-paminaniana amin'ny andro farany dia ho tahaka indrindra ny tsipika ara-paminaniana tamin'ny andron'i Noa, fony izy ireo nampakatra sy nampanambady tamin'io fotoana indrindra io, raha efa saika handrakotra ny firefodrefotry ny fandringanana ka handravarava ny faniriany sy ny drafitra araka izao tontolo izao.

“Амрикет билә, ахир заманларда адәмләр дуняви ишлар, ләззәт вә мал-дуния топлаш билән мәшғул болуп кетиду. Улар мәңгүлүк һәқиқәтләргә нисбәтән көр болиду. Мәсиһ мундақ дәйду: «Нухниң күнлири қандақ болған болса, Инсаноғлиниң келишиму шундақ болиду. Чүнки топан су алдидики күнләрдә, Нух кемигә киргән күнгичә, улар йәп-ичип, өйлүнишип вә қиз берип-қиз елип жүргән еди; топан су келип, һәммисини елип кәткичә, улар һеч нәрсини билмиди; Инсаноғлиниң келишиму шундақ болиду.» Матта 24:37–39.”

“Toy izany koa ankehitriny. Ny olona dia mirohotra fatratra amin'ny fikatsahana harena sy ny fanaranam-po feno fitiavan-tena, tahaka ny tsy misy Andriamanitra, tsy misy lanitra, ary tsy misy fiainana any ankoatra. Tamin'ny andron'i Noa, ny fampitandremana ny amin'ny Safodrano dia nalefa mba hampangovitra ny olona tao amin'ny faharatsiany sy hiantso azy hibe-baka. Toy izany koa, ny hafatra momba ny fihavian'i Kristy tsy ho ela dia natao hanaitra ny olona hiala amin'ny fireharehany sy ny firobohany amin'ny zavatra ny tany. Natao izany mba hampifoha azy hahatsapa ny zava-misy mandrakizay, mba hihainy sy hankatoaviny ny fanasana ho eo amin'ny latabatra ny Tompo.”

Ny fanasana avy amin'ny filazantsara dia tsy maintsy omena an'izao tontolo rehetra izao—“amin'ny firenena rehetra sy ny fokon-pirenena sy ny fiteny ary ny olona rehetra.” Apokalypsy 14:6. Ny hafatra farany momba ny fampitandremana sy ny famindrampo dia tokony hampahazava ny tany manontolo amin'ny voninahiny. Tsy maintsy hahatratra ny saranga rehetra amin'ny olona izany, na manan-karena na mahantra, na ambony na ambany. “Mivoaha ho any amin'ny lalambe sy ny fefy,” hoy Kristy, “ary tereo izy hiditra, mba ho feno ny tranoko.” Christ's Object Lessons, 228.

Ny singa farany amin'ny fampitandremana dia asongadina ao amin'ilay andalan-teny teo aloha. Ny hafatra aseho ho toy ny feo manohitra “ny vahoaka rehetra” dia ny filazantsara mandrakizay, izay manondro ny filàna hanatanterahana ny fepetra takin'ny filazantsara mba hovanjena. Ny fepetra voalohan'ny filazantsara mandrakizay dia ny hatahotra an'Andriamanitra, ary izany tahotra izany dia miorina amin'ny zava-misy fa ny fahotantsika no nametraka an'i Kristy, Zanak'Andriamanitra velona, teo amin'ny hazo fijaliana.

Ny singa rehetra tamin'ilay iraka ho any Jerosalema nandritra ny fito taona nanaovany fanompoana dia naneho ny filazantsara mandrakizay, izay ilay filazantsara mitovy indrindra tamin'izay naseho

tao anatin'ny fito taona nanamafisan'i Kristy ny fanekena tamin'ny maro hatramin'ny taona 27 ka hatramin'ny taona 34. Izany koa no filazantsara mandrakizay izay torina ao anatin'ireo fe-potoana roa farany amin'ny andro farany, ary mifandraika manokana amin'ny hafatry ny ranonorana farany, dia ny hafatry ny finoana silamo amin'ny Loza fahatelo. Izy io no manondro ny fanisiana tombo-kase ny iray hetsy sy efatra arivo sy efatra alina, ny fisarahana ny vary sy ny tsimparifary, ny toe-panahin'i Laodikia eo amin'ny tsimparifary, ary ny fampiharana in-telo ny faminaniana ho tandindon'ny fomba fiasan'ny ranonorana farany, izay atao hoe “tsipika mandimby tsipika.”

Ny hafatry ny fito taona ao amin'izany tantara izany dia apetraka ara-paminaniana ao anatin'ny “andro famaliana” izay anisan'ily filazana voalohany indrindra momba ny hafatra sy ny asan'i Kristy; ary ny hafany sy ny asany dia haverin'ny iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo amin'ny andro farany. Amin'izany dia hampifandray ny hafany ao anatin'ny sehatra ara-paminaniana amin'ny “andron'ny famalian'Andriamanitra” izy ireo. Misy karazany roa ara-Baiboly amin'ny “famaliana” ataon'Andriamanitra aseho ao amin'ny Teniny: ny famaliany amin'ny olony, ary koa ny famaliany amin'ny fahavalony.

Ny “fotoana fito,” ao amin'ny Levitikosy faha-enina amby roapolo, dia maneho ny famalian'Andriamanitra ny vahoakany mpikomy, ary ao anatin'izany famaliana izany no ahitana ny fanitsakitsahana ara-bakiteny sy ara-panahy ny fitoerana masina sy ny tafika. Ao anatin'ny tandindon'ny fanitsakitsahana ny fitoerana masina sy ny tafika dia aseho koa ny tandindon'ny famalian'Andriamanitra ny fahavalony. Amin'ny andro farany, ny famalian'Andriamanitra amin'ny vahoakany dia aseho amin'ny fandroahana an-kaloan'ny vavany ny Adventisma Laodiseana amin'ily lalàna Alahady ho avy tsy ho ela. Eo amin'izany marika eo amin'ny lalana izany no anombohan'ny famaliany amin'i Babylona maoderina koa.

Ny fitsarana famotopotorana ny velona amin'ny Adventisma Laodiseana, izay arahin'ny fitsarana famonoana amin'ily vehivavy janga avy any Tyro sy amin'ily bibidia izay itaingenany sy anjakany, no tantara ara-paminaniana amin'ny andro farany, izay tanterahana ao ny vokatry ny fahitana rehetra. Ny fahitana rehetra dia tsy maintsy ampiharina amin'ireo vanim-potoana ara-paminaniana roa ireo, fa ny fomba fiasan'ny ranonorana farany dia ny fampiharana andalana ara-paminaniana eo ambonin'ny andalana ara-paminaniana. Tamin'ny fiandohan'ireo tantara roa ireo dia nanondro “famantarana” i Jesosy izay manaporofa fa ireo velona amin'izany fotoana izany dia ao amin'ny taranaka farany amin'ny tantaran'ny tany.

Ny vanim-potoana voalohany dia nanomboka tamin'ny fotoana nanombohan'ny fanisiana tombo-kase ny iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo tamin'ny 11 Septambra 2001. Tao anatin'io waymark io no nametrahana ily “famantarana” izay nofaritan'i Kristy ao amin'ny Lioka 21.

Hohizorantsika ao amin'ny lahatsoratra manaraka izao fianarana izao.

“Ankehitriny, ry rahalahy, tian'Andriamanitra isika mba handray ny toerantsika miaraka amin'ily lehilahy mitondra fanilo; tiantika ny handray ny toerantsika eo amin'izay misy ny mazava, sy eo amin'izay nanomezan'Andriamanitra ny trompetra feo voafaritra tsara. Tiantika ny hanome ny trompetra feo voafaritra tsara. Efa tao anatin'ny fisafotofotoana isika, ary efa tao anatin'ny fisalasalana isika, ary vonona ho faty ny fiangonana. Fa ankehitriny dia

izao no vakintsika eto: ‘Ary rehefa afaka izany zavatra izany, dia nahita anjely iray hafa nidina avy any an-danitra aho, nanana hery lehibe; ary nohazavain’ny voninahiny ny tany. Ary niantso mafy tamin’ny feo mahery izy ka nanao hoe: Rava, rava Babylona lehibe, ary efa tonga fonenan’ny devoly sy fitehirizan’ny fanahy maloto rehetra ary tranom-borona ho an’ny vorona maloto sy maharikoriko rehetra’ [Apokalypsy 18:1, 2].”

“Ankehitriny ary, ahoana no hahafahantsika hahalala na inona na inona momba izany hafatra izany, raha tsy eo amin’ny toerana ahafahantsika mamantatra na inona na inona amin’ny fahazavan’ny lanitra isika rehefa tonga amintsika izany? Ary dia horaisintsika avy hatrany koa ny fitaka maizina indrindra rehefa tonga amintsika avy amin’olona iray izay manaiky ny hevitsika izany, raha tsy manana porofo na dia sombintsombiny aza isika fa ny Fanahin’Andriamanitra no naniraka azy. Hoy Kristy: ‘Izaho avy amin’ny anaran’ny Raiko, nefa tsy raisinareo aho’ [jereo Jaona 5:43]. Ary izany indrindra no asa efa nandeha teto hatramin’ny fivoriana tany Minneapolis. Satria Andriamanitra mandefa hafatra amin’ny anarany izay tsy mifanaraka amin’ny hevitrareo, koa [dia mamintina ianareo fa] tsy afaka ho hafatra avy amin’Andriamanitra izany.” Sermons and Talks, boky 1, 142.